

[Erik Hansen.]

kan føles som en vis tilsidesættelse, at de skal udrede 25 pct. af driftsomkostningerne ved læreanstalterne, mens andre egne af landet er fri for denne belastning. Det kan endelig også, som nogle taler om det, føles som lidt af en diskriminering, at visse konservatorier ikke kan, om jeg så må sige, blive ophøjet til statskonservatorier, men må forblive selvejende institutioner.

Jeg vil gerne for mit eget vedkommende have disse bemærkninger føjet med ind i debatten.

Diderichsen: Vi vil fra liberalt centrums side gerne støtte ethvert initiativ, som kan bidrage til, om jeg så må sige, at luften fyldes med sød musik over det ganske land. Ikke mindst vil jeg godt lige nævne, at det ville have glædet Carl Nielsen navnlig at se et frodigt musikkonservatorium vokse frem i Odense, og i det hele taget vil jeg gerne slutte mig til betragtningerne om, hvor vigtigt det er, at også musikulturen i det ganske land får en god fremtid og også støttes herinde fra lovgivningsmagten.

Ellers kan jeg fatte mig i korthed, fordi de synspunkter, som jeg gerne ville slutte mig til, er udførligt fremført af de foregående ordførere. Jeg skal blot nævne i et par stikord, at også jeg anser det for det eneste rimelige, at disse konservatorier ligesom den øvrige højere uddannelse er et rent statsanliggende og derfor også finansieres fra statens side, hvad jeg også forstår ministeren har tænkt sig skal ske i løbet af ganske få år, endvidere at det er et felt, hvor der endnu er meget at gøre både under synspunktet uddannelse og under synspunktet befolkningens fritidsbeskæftigelse og i det hele taget fremme af hele vort kunstneriske liv herhjemme. Derfor bør vi være betænkt på hurtigt at komme videre, end vi gør med dette forslag, men jeg forstår, at det i øjeblikkets økonomiske situation vel næppe er muligt at komme videre.

Og så bør vi ikke glemme vores gamle

klassiske musikkonservatorium her i København med dets store traditioner, som er knyttet så nær til hele vores musikliv. Derfor vil jeg gerne minde om, at også her er der meget at gøre ligesom på de nye konservatorier i retning af bedre lokaler, bedre lærerkræfter og bedre instrument-samlinger osv., men jeg tvivler ikke om, at ministeren med sin næsten, hvad skal jeg sige — jeg vil ikke sige herostratisk berømte, men kendte energi vil gøre, hvad hun kan for, at det hurtigt sker.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bodil Koch): Dette lille lovforslag er jo, som alle ved, kun et skridt på vejen. Jeg synes, det har været opmuntrende at se, at den rammelov, som den daværende kulturminister, tingets højtærede formand, i 1964 fik gennemført om almen støtte til musikkonservatorier, har været et meget frugtbart incitament til øgelse af og interesse for musiklivet i Danmark; når loven dengang blev gjort til en rammeordning, så tror jeg, det var den daværende kulturministers musiske hjerte, der håbede på, at der endnu flere steder ville vokse centrer op, hvor det ville være rimeligt at lave små statskonservatorier. Det er nu imidlertid ikke sket, og når vi foreløbig kun tager det skridt, at vi nu konkretiserer loven fra 1964 omkring Ålborg, Odense og Esbjerg, så er det jo af økonomiske grunde. Det er en egenartet fornemmelse, at når vi sidder og prøver på i hvert enkelt ministerium for øjeblikket at passe så meget på de offentlige midler som muligt, så får man næsten all round fra alle partier sådan en venlig lille skjult bebrejdelse over, hvorfor man da ikke griber til og bruger nogle flere statspenge — men vi har nu ikke ment, at det alene var af de økonomiske grunde, vi bare skulle gå dette lille skridt nu.

Sagen er jo, at der blev indført, dengang loven blev vedtaget i 1964, en nyordning af konservatoriundervisningen, og den har gennemløbet sin fulde rytme i 1970; man har ment fra sagkyndig side, at det var rimeligt at vente